

ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*

THE EFFECTS OF FOOTBALL DRIBBLING SKILLS BY USING THE MODEL
OF FLIPPED CLASSROOM LEARNING MANAGEMENT
OF TENTH GRADE STUDENTS

ศุภานัน ภูธมดี¹, ธชา รุญเจริญ²

Suphanan Phoothomdee¹, Thacha Runcharoen²

มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

Khon Kaen University, Thailand.^{1,2}

Email : warnsweet1308@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงฟุตบอล แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐานโดย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลของการจัดการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 4.40 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 8.34 มีความก้าวหน้า 3.94 และร้อยละความก้าวหน้า 39.4 2. ผลของความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 อยู่ในระดับมากที่สุด สรุปผลการวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเลี้ยงฟุตบอลของนักเรียนและนักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนนอกเวลาเรียนได้ รวมทั้งนักเรียนสามารถเข้าไปดูเนื้อหาในการเรียนได้ตลอดเวลา นำไปสู่การปฏิบัติ มีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ และทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

คำสำคัญ : 1. ผลการศึกษา 2. ทักษะการเลี้ยงฟุตบอล 3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the skills of football dribbling by using the Flipped Classroom Learning Management, 2) to study the satisfaction with learning football dribbling skills by using Flipped Classroom Learning Management. The samples were 35 students studying in grade 10 at Nong Bua Pittayakarn School, Muang District, Nong Bua Lamphu Province. The research tools consisted of 9 lesson plans, football dribbling skill test, and satisfaction assessment form. The data was analyzed by percentage (%), arithmetic mean, standard deviation, and progress percentage.

The results were found that: 1. The result of study the skills of football dribbling by using the Flipped Classroom Learning Management of Grade 10 students had a pre-learning average of 4.40 and a post-learning average of 8.34 higher than in the previous period. It was found that there was a progression of 3.94 and the percentage of progress was 39.4. 2. The results of study the satisfaction with learning football dribbling skills by using Flipped Classroom Learning Management of Grade 10 students had the average at 4.58 and the standard deviation at 0.56, which was the highest level. Learning football dribbling skills by using Flipped Classroom Learning Management can help students develop dribbling skills and the students are satisfied with the learning management. It provides students with the opportunity to study outside of school hours. Including students can access to view the course content at any time. This leads to a successful practice of learning and allows learners to apply the knowledge acquired in various situations.

Keywords : 1. Study Results 2. Football Dribbling Skills 3. Flipped Classroom Learning Management Model

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาไทยในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาตามบริบทของการจัดการศึกษาอันเป็นไปตามแผนการศึกษาของชาติ คือ พัฒนาคคน พัฒนาครูอาจารย์ พัฒนาสังคม ในหลากหลายรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐและเอกชน มุ่งเน้นให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและระดับปริญญาตรี เพื่อเน้นการมีงานทำโดยอาศัยปัจจัยหลักในองค์กรหลักจากภายนอกหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านการปกครอง ด้านระบบราชการ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งส่งผลให้การจัดระบบบริหารจัดการกระทรวงศึกษาธิการรูปแบบใหม่เป็นการกระจายอำนาจโดยให้มีการกำกับควบคุมดูแลกันอย่างเป็นระบบมากขึ้น (ประหยัด พิมพา, 2561) ซึ่งการศึกษาไทยในปัจจุบันยังคงต้องการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ เพราะเชื่อว่า หากบุคคลนั้นขาดความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะต่าง ๆ บุคคลจะไม่ประสบความสำเร็จในการทำงาน หรือหากมีความสามารถในการนำความรู้ ทักษะ เจตคติ และ

คุณลักษณะต่าง ๆ ที่มีมาใช้ในการทำงานหรือการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) และในอนาคตการจัดการศึกษาของไทยต้องอาศัยเทคโนโลยีและการสืบค้นด้วยตนเองมากกว่าใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้มาเป็นผู้กำกับดูแลและให้คำปรึกษาการสืบค้นข้อมูล การใช้ข้อมูลที่เหมาะสม อาศัยการศึกษาเรียนรู้จากสภาพจริงของสังคมและสิ่งแวดล้อมมากกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลใช้เทคโนโลยี ข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ นวัตกรรม สังคมจะปรับตัวตามเทคโนโลยีและนวัตกรรม การศึกษาในอนาคตจึงต้องปรับตัวตามเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประเทศไทย 4.0 (ประหยัด พิมพา, 2561) ดังนั้นระบบการศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำเอาสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้เพื่องานด้านการศึกษาทุกระดับอย่างแพร่หลาย อำนาจความสะดวกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทั้งในเรื่องเวลาและสถานที่ ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนในศตวรรษที่ 21 มีรูปแบบและเป้าหมาย ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะด้านต่างด้วยตนเอง นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียนได้อีกช่องทางหนึ่ง (วรพร ดำจับ, 2562)

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยจัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ประเด็นสำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนคือ การเตรียมพร้อมกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศโดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตลอดจนยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร, 2562)

นอกจากนี้ การจัดการศึกษาของไทยยังต้องคำนึงถึงและเป็นไปในทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2562 โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562) และต้องสอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนให้มีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากการประกาศให้ทำการปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษา 2560 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งเทคโนโลยี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยมอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และสาระเกี่ยวกับเทคโนโลยีในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการปรับปรุงสาระภูมิศาสตร์ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ทั้งนี้ การดำเนินงานประกาศใช้หลักสูตรยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การปรับปรุงหลักสูตรยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แต่มุ่งเน้นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญ เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาหรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้ (โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร, 2562)

โรงเรียนหนองบัวพิทยาคารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งมีวิสัยทัศน์ภายในปี 2565 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร เป็นผู้นำการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ บูรณาการภูมิปัญญา ค่านิยมไทย และความเป็นมาตรฐานสากลบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้การกำหนดจุดหมายที่เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษา และหลักสูตรสถานศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนหนองบัวพิทยาคารมีความมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งได้ทำการเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่หลากหลายวิชาตามสายหรือจุดเน้นที่ผู้เรียนเลือก ตัวอย่างเช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เปิดสอนรายวิชาพื้นฐาน คือ สุขศึกษา1 และพลศึกษา1 ส่วนในรายวิชาเพิ่มเติม ได้แก่ พลศึกษาเพิ่มเติม วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล ฟุตซอล การตัดสินใจ1 และการตัดสินใจ 2 (โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร, 2562) และสำหรับการจัดการเรียนรู้วิชาฟุตบอลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน ได้ทำการสำรวจ วิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคพบปัญหาว่าทักษะการเลี้ยงฟุตบอลนักเรียนมีคะแนนต่ำ ขาดทักษะในการเล่นฟุตบอลที่ดีเพราะขาดการฝึกที่สม่ำเสมอและมีความแตกต่าง

ทางด้านทักษะฟุตบอลค่อนข้างชัดเจน และเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีเวลาปฏิบัติน้อย เนื่องจากมีเวลาที่จำกัด คือ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในกรอบเวลาผู้เรียนจะต้องเรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ขาดคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ยังมีปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เข้ามาอีกทำให้สถานศึกษามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนจาก On Site มาเป็น On Line แทนในช่วงที่มีความรุนแรงการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ทำให้เกิดผลกระทบในการสอนทักษะฟุตบอลของนักเรียนซึ่งไม่สามารถฝึกทักษะที่โรงเรียนได้จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำซึ่งเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรายวิชาฟุตบอลภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร มีจำนวนนักเรียน 567 คน มีคะแนนเฉลี่ยในรายวิชาฟุตบอลร้อยละ 75 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยในรายวิชาฟุตบอลร้อยละ 85 (กลุ่มงานบริหารวิชาการ, โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร) ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนในรายวิชาฟุตบอลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาฟุตบอลเป็นอย่างยิ่ง และจากข้อมูลที่กล่าวมาสะท้อนให้เห็นปัญหาสำคัญของผู้เรียนโรงเรียนหนองบัวพิทยาคารในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของรายวิชาฟุตบอลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทักษะหรือความพึงพอใจและทักษะการเล่นฟุตบอล โดยเฉพาะทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล อาจมีสาเหตุเกิดจากหลายปัจจัย ปัญหาหลักที่ผู้วิจัยประสบคือ ปัญหาในด้านการจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ (เวลาในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ) พฤติกรรมของผู้เรียน การวัดและประเมินผล แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาหลายด้าน และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยพบว่า ห้องเรียนกลับด้าน สามารถนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้สอดคล้องกับการศึกษาของภาณุวัฒน์ เวททำ (2559), อาลาวิยะ สะอะ (2559), พราวเพ็ญธรรม เรืองศรี (2560), วรทยา มณีรัตน์ (2560), พิระเสก บริสุทธิ์บัวทิพย์ (2561), อติศร ภัคชลินท์ (2561), พิมพดาว นัดกล้าณรงค์ฤทธิ์ (2562) และปัทวรรณ ประทุมดี (2564) ผลการศึกษาเมื่อนำห้องเรียนกลับด้านมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ และความพึงพอใจของนักเรียนดีขึ้น

ผู้วิจัยได้ไปศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแล้วพบว่าห้องเรียนกลับด้านเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชาฟุตบอลและยังสามารถสอนทั้ง on site และ on line ได้ ส่งผลให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพได้ และพัฒนาความสามารถด้านทักษะฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ เพราะผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงโดยตรง ฝึกบ่อยๆ จะเกิดทักษะและความชำนาญเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานระหว่งการจัดการเรียนรู้ ซึ่งห้องเรียนกลับด้านเป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจทางการศึกษาที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะการค้นคว้า การเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลสารสนเทศเป็นนวัตกรรมที่ทั่วโลกกำลังให้ความสนใจเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนเรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน ซึ่งเป็นแนวคิดหลักของห้องเรียนกลับด้านคือ จากเดิมเคยทำในชั้นเรียนทำที่บ้าน และนำสิ่งที่เคยถูกมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำในชั้นเรียนแทน จึงถือได้ว่าห้องเรียนกลับด้านเป็นการแก้ไขการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมเป็นศูนย์กลางมากขึ้น โดยช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือจากครูผู้สอนในเวลาที่ต้องการ (กนิษฐา บางภูมกร และธีรพงษ์ วิริยานนท์, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับของงานวิจัยของ Marlowe (2012) ได้จัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับนักเรียน Grade

11 จำนวน 19 คน ในสถาบันคูโบ อเมริกัน ประเทศคูโบ มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงขึ้นและระดับความเครียดลดลงและสุรศักดิ์ ปาเฮ (2556) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านนั้นจะมุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตามทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสติปัญญาของแต่ละบุคคลตามอัตราความสามารถทางการเรียน และเป็นลักษณะการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนอย่างอิสระ ทั้งด้านความคิดและวิธีปฏิบัติ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบเดิมที่ครูจะเป็นผู้ป้อนความรู้ประสบการณ์ให้กับนักเรียนในลักษณะครูเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นการสอนแบบกลับด้านจะเป็นการเปลี่ยนบทบาทของครูโดยสิ้นเชิง กล่าวคือครูไม่ใช่ผู้ถ่ายทอดความรู้แต่จะทำบทบาทเป็นติวเตอร์หรือโค้ชที่ทำหน้าที่คอยให้คำแนะนำและสร้างความสนุกในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนในชั้นเรียน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ซึ่งคาดว่าจะช่วยสนับสนุนผู้เรียนให้มีการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ดีขึ้น รวมถึงสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาสนับสนุนการค้นคว้าของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเข้ามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ได้ทราบผลการศึกษาผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร

4.2 ได้ทราบความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ศึกษาสภาพปัญหา ทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบทักษะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจดำเนินการสอบแก้ตัวโครงวิจัยทำการปรับปรุงแก้ตัวโครงวิจัย และนำแผนการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงฟุตบอล และแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนำแผนการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงฟุตบอล และแบบสอบถามความพึงพอใจ มาปรับให้สมบูรณ์ทำการยื่นเอกสารเพื่อขอการรับรองการเข้าโครงการจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทำการปรับปรุงแก้ไขเอกสารแล้วทำการยื่นขอการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดการเรียนการสอนและเก็บข้อมูล เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ทักษะการเลี้ยงฟุตบอล วิชาฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 4 แผน เวลา 4 ชั่วโมง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเลี้ยงฟุตบอลด้วยฝ่าเท้า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเลี้ยงฟุตบอลด้วยหลังเท้า การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design)

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละความก้าวหน้า ก่อนเรียน-หลังเรียน ด้านทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน

ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล	ก่อนเรียน ($\bar{X}$) (10คะแนน)	หลังเรียน ($\bar{X}$) (10คะแนน)	ความก้าวหน้า	ร้อยละความก้าวหน้า
1. การเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	4.60	8.14	3.54	35.4
2. การเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก	4.20	8.06	3.86	38.6

ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล	ก่อนเรียน ($\bar{X}$) (10คะแนน)	หลังเรียน ($\bar{X}$) (10คะแนน)	ความก้าวหน้า	ร้อยละความก้าวหน้า
3. การเลี้ยงฟุตบอลด้วยฝ่าเท้า	4.31	8.00	3.69	36.9
4. การเลี้ยงฟุตบอลด้วยหลังเท้า	4.49	9.17	4.68	46.8
รวม	4.40	8.34	3.94	39.4

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.60 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.14 มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 35.4 คิดเป็นร้อยละ 35.43 ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.20 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.06 มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 38.6 คิดเป็นร้อยละ 38.57 ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.31 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.00 มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 36.9 คิดเป็นร้อยละ 36.86 ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลด้วยหลังเท้าโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.49 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.17 มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 46.8 คิดเป็นร้อยละ 47.14 สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยรวมทุกทักษะการเลี้ยงฟุตบอลก่อนเรียนเท่ากับ 4.40 มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนทุกทักษะการเลี้ยงฟุตบอลเท่ากับ 8.34 มีค่าคะแนนความก้าวหน้าทุกทักษะเท่ากับ 3.94 คิดเป็นร้อยละ 39.4

ตารางที่ 2 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน

ข้อที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล				
1.	ทักษะที่เรียนเข้าใจง่าย	4.43	0.81	มาก
2.	เนื้อหาตรงกับความสนใจของผู้เรียน	4.69	0.53	มากที่สุด
3.	เนื้อหาที่เรียนแต่ละหัวข้อเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.30	0.67	มาก
4.	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.43	0.76	มาก
รวมด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล		4.46	0.69	มาก

ข้อ ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
5.	กิจกรรมห้องเรียนกลับด้านมีความสนุกสนานและสร้างสรรค์	4.75	0.43	มากที่สุด
6.	กิจกรรมห้องเรียนกลับด้านสอดคล้องเข้ากับจุดประสงค์	4.62	0.49	มากที่สุด
7.	ผู้เรียนมีความสุขเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน	4.79	0.41	มากที่สุด
8.	ผู้เรียนมีโอกาสดูถาม ผู้สอนให้คำปรึกษาอย่างทั่วถึง	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้		4.70	0.45	มากที่สุด
3. ด้านสื่อการสอน				
9.	ครูให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4.51	0.60	มากที่สุด
10.	สื่อการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.57	0.50	มากที่สุด
11.	สื่อมีความสวยงาม น่าสนใจ	4.64	0.48	มากที่สุด
12.	สื่อช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้	4.70	0.46	มากที่สุด
รวมด้านสื่อการสอน		4.60	0.51	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
13.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.59	0.59	มากที่สุด
14.	มีการวัดผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน	4.62	0.58	มากที่สุด
15.	ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลล่วงหน้า	4.57	0.69	มาก
รวมด้านการวัดและประเมินผล		4.59	0.62	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.58	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของโรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดย ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 พร้อมกับด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ตามลำดับ

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการศึกษาศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการนำเสนอและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

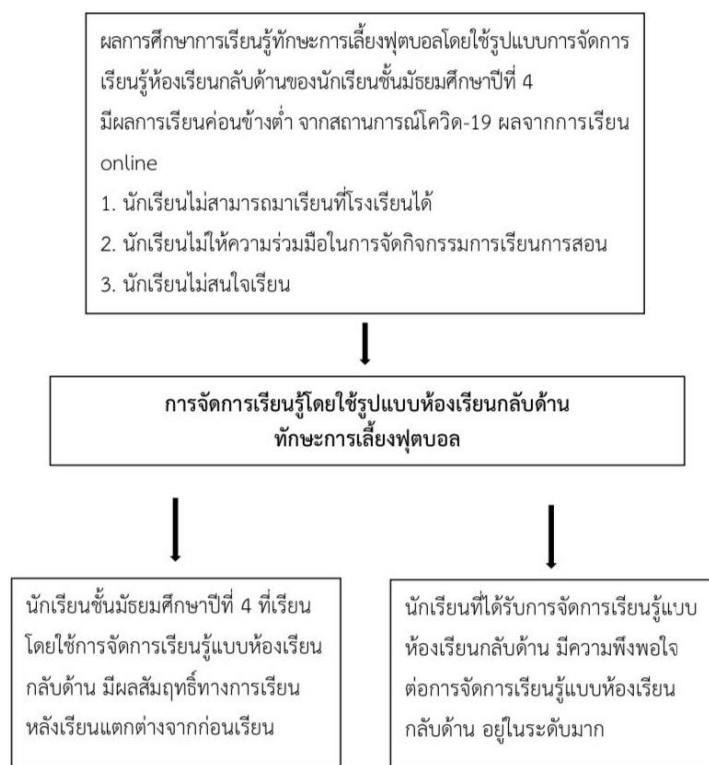
7.1 ผลการทดสอบทักษะการเลี้ยงฟุตบอล จากการที่นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีทักษะการเลี้ยงฟุตบอล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยพบว่าผลการ ทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอล รวมแต่ละคนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คะแนน หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.34 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับอมรรัตน์ รัชตะทวีกุล (2561) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อทักษะการเลี้ยงลูกบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทางส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบเดิม โดยที่ผู้เรียนสามารถศึกษาบทเรียนมาก่อนล่วงหน้า และสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความสนใจเป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางกับการจัดการเรียนรู้แบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการศึกษา 1. ผลการเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2.ความพึงพอใจที่มีผลต่อการเรียนทักษะการเลี้ยงฟุตบอล โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ซึ่งสอดคล้องกับจาตุรนต์ มหาทนก (2562) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มควบคุม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หลังการทดลอง เป็นเวลา 4 สัปดาห์กลุ่มทดลองที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะแตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่าการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสามารถยกระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่ เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ ปิกสมัย (2557) การพัฒนาทักษะการเคลื่อนที่ส่ง-รับบอล กีฬาแฮนด์บอลโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ ประกอบการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าการใช้สื่อ วิดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอน เรื่อง การเคลื่อนที่ส่ง-รับบอล สามารถพัฒนาทักษะในการเล่นแฮนด์บอลให้สูงขึ้นโดยมีทักษะการเคลื่อนที่รับ-ส่ง แบบ 2 คนก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แบบ 3 คนทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55 ทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ80และแบบ 5 คนทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 50 ทดสอบหลังเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ75 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐวรรณ สติราวิวัฒน์ (2561) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถนำมาปรับใช้ในวิชาพลศึกษาได้เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในชั้นเรียนมากกว่าการรับฟังบรรยายของครู ซึ่งการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบห้องเรียนกลับด้านยังช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เข้าใจมากขึ้น จากการที่ได้เห็นภาพเคลื่อนไหวในการปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถดูซ้ำได้หลายๆ ครั้ง นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสดูวีดิทัศน์มาก่อนการเรียนในห้องเรียนนั้น เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนยังสามารถทำการฝึกหัดทักษะที่ได้ดูจากวีดิทัศน์ได้ก่อนจากนอกห้องเรียน ทำให้เมื่อมาเรียนในชั้นเรียน

ปกติ จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนิชาภา บุรีกาญจน์ (2556) ที่ทำการศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ลดาวัลย์ กันธมาลา (2560) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่ส่งเสริมความรู้และทักษะการแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนด้านความรู้และทักษะการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง กิตติชัย สิธาสีโนบล (2558) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ไวล่วงหน้าหรือเรียนตามชั้นเรียนได้ง่ายขึ้น รวมทั้งเป็นการฝึกนักเรียนให้รู้จักการจัดเวลาของตนเอง แต่ถึงกระนั้นทั้ง 2 กลุ่มได้รับการตอบกลับหรือแก้ไขทักษะจากผู้วิจัยผ่านกล่องแสดงความคิดเห็นของวิดีโอบนสื่อโซเชียลมีเดีย รวมไปถึงมีการแก้ไขทักษะของนักเรียนในชั้นเรียนปกติโดยผู้วิจัย ซึ่งได้ทำการแก้ไขทักษะของผู้เรียนผ่านแบบบันทึกการฝึกปฏิบัติทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเหมือนกัน ด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนพลศึกษาแบบปกติ ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านในทักษะการเลี้ยงฟุตบอลซึ่งสามารถพัฒนาการเลี้ยงฟุตบอลด้วยหลังเท้าสูงสุดตั้งเห็นได้จากคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.17 ซึ่งสูงที่สุดของทักษะการเลี้ยงฟุตบอลด้วยด้วยท่าอื่นๆ ดังนั้นจึงเหมาะที่จะพัฒนาทักษะการเลี้ยงด้วยหลังเท้า

7.2 ผลของความพึงพอใจของผู้เรียน ผลของความพึงพอใจของผู้เรียนทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการที่นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน 1.ด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอลมีค่าเฉลี่ย 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 อยู่ในระดับมาก 2.ด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด 3.ด้านสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 อยู่ในระดับมากที่สุด 4.ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 อยู่ในระดับมากที่สุด รวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชาภา บุรีกาญจน์ และ เอมอชมา วัฒนบุรณนท์ (2557) ที่สำรวจความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้จัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะวิธีการนี้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล มีอยู่ 3 ด้าน ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1.ทักษะที่เรียนเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังไม่เข้าใจทักษะที่เรียนมากพอจึงต้องปรับเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น 2.เนื้อหาที่เรียนแต่ละหัวข้อเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าหัวข้อการเรียนใช้เวลามากเกินไปควรปรับปรุงหัวข้อให้กระชับเวลามากขึ้นไปอีก 3. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าเนื้อหามีความยากเกินไปจึงต้องปรับเนื้อหาการเรียนรู้ให้ง่ายลงกว่านี้ ด้านการวัดและประเมินผล มีอยู่ 1 ด้าน ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1.ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลล่วงหน้า มี

ค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่ได้ทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลล่วงหน้าดังนั้นก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องแจ้งเกณฑ์ให้นักเรียนทราบก่อนการประเมินผล

8. องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากภาพที่ 1 ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ 1) นักเรียนไม่สามารถมาเรียนที่โรงเรียนได้ 2) นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) นักเรียนไม่สนใจเรียน การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับด้านทักษะการเลี้ยงฟุตบอล 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียน 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน อยู่ในระดับมาก

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

9.1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านสื่อการสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องทักษะการเลี้ยงฟุตบอล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรจัดเนื้อหาที่เรียนแต่ละหัวข้อให้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้น

9.2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะการเลี้ยงฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรจัดกิจกรรมให้มีความสนุกสนานและสร้างสรรค์เพื่อให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์ความรู้สู่การปฏิบัติ มีความสุขเมื่อทำกิจกรรม มีโอกาสซักถาม ครูผู้สอนให้คำปรึกษาอย่างทั่วถึงและใช้สื่อช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

9.3.1 ควรทำการวิจัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้าน รายวิชา พลศึกษาในระดับชั้นอื่นๆ

9.3.2 ควรมีการเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อหาความแตกต่างแล้วนำมาประยุกต์ให้เข้ากับบริบทของวิชาที่สอน

10. เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย สุราสีโนบล. (2558). ห้องเรียนกลับด้าน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ฉบับที่ 50. 116-128.
- กนิษฐา บางภูมร และธีรพงษ์ วิริยานนท์. (2562). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 10(2). 41-50.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. (2564). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปลายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563. หนองบัวลำภู : กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร.

- จตุรนต์ มหากนก. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. คณะพลศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประหยัด พิมพ์. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. วารสารมหาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด. 7(1). 242-289.
- ปัทมวรรณ ประทุมดี. (2564). พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้านร่วมกับบทเรียนบนเว็บไซต์ เรื่อง การเคลื่อนที่ 2 มิติ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาณุวัฒน์ เวท. (2559). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา และการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร. (2562). หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร พุทธศักราช 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). หนองบัวลำภู : โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556). ห้องเรียนกลับทาง: ห้องเรียนมิติใหม่ในศตวรรษที่ 21 เอกสารประกอบการประชุมผู้บริหารโรงเรียน.แพร่ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แนวทางการพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อมรรัตน์ รัชตะทวีกุล. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบห้องเรียนกลับทางที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาลาวิยะ สะอะ. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Maslow, A.H. (1962). *Toward a Psychology of Being*. New York : Harper & Row Publishers.

11. คำขอบคุณ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดีเพราะได้รับความเมตตา กรุณา ให้ความช่วยเหลือ และการให้คำปรึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธชา รุญเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำในทุกขั้นตอนในการทำวิจัย ทั้งตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือและข้อบกพร่องต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จนสามารถเก็บข้อมูลในการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีที่สำคัญท่านได้ปลูกฝังจรรยาบรรณของการเป็นนักวิจัยที่ดี ตลอดจนให้ข้อคิดและกำลังใจจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบและกรรมการสอบทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทุกท่านที่ให้ความกรุณาอบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และต้องขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ปีการศึกษา 2563 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีมาตลอดขอขอบพระคุณ ดร.สุขเกษม พาพิณิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ที่กรุณาอนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือ ตลอดจนการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคณะครูโรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ที่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้ รวมไปถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร ปีการศึกษา 2565 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งตลอดการทดลองวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์สุดท้ายนี้ คุณูปการหรือประโยชน์อันใดก็ตามจากการวิจัยครั้งนี้ ขอนอบน้อมด้วยจิตคารวะบูชาแด่คุณพ่อคุณแม่ที่ให้การสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาแก่บุตร